

fra Købstadforeningens Side, og at man bør være rede til at yde den foreslaaede Begunstigelse fra Statens Side. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager det Lovforslag uforandret, som her foreligger.

Johan Knudsen: Jeg kan indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Klaus Bernsen: Med Hensyn til den foreliggende Sag henholder jeg mig til de Udtalelser, der er fremsatt af mit Partis Formand (J. C. Christensen), men jeg vil benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Dette Lovforslag angaar kun Købstæderne; men Landkommunerne har ogsaa svært ved at faa Laan paa rimelige Vilkaar, og jeg vil da rette det Spørgsmaal til Ministeren, hvorledes det kan være, at den kommunale Kreditforening, der for lang Tid siden har henvendt sig til Ministeriet om Tilladelse til at udstede en 6 pCt. Serie, ikke har faaet noget Svar fra Ministeriet og altsaa ikke har faaet nogen Indrømmelse i saa Henseende. Vi har som bekendt en Kommunal-kreditforening her i Landet, og det var da naturligt, at denne Forening blev sat i Stand til at imødekomme i hvert Fald en Del af de Laanbegæringer, der fremsættes. Men ved de lave Kurser, der er paa de Obligationer, der udstedes af Kreditforeninger, har man ikke kunnet tilfredsstille Kommunernes Begær, og man har derfor ment, at det var naturligt, at man for et vist Tidsrum fik Tilladelse til at udstede en Serie paa 6 pCt. Jeg beder den højtærede Minister oplyse, hvad der er Grunden til, at denne Indrømmelse ikke har kunnet gives den kommunale Kreditforening.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nævnte, at han nærede eller havde næret en vis, dog overvunden Betænkelighed ved at gaa ind paa den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 3 om, at Kommuner, som deltager i Laanet, er forpligtede til at modtage Kreditbeviserne som Betaling af kommunale Skatter, idet det ærede Medlem mente, at derved forøgedes Antallet af de Omsætningsmidler, som vi i Øjeblikket har her i Landet, og at der i Forvejen var tilstrækkeligt af disse. Jeg forstaaer meget vel det ærede Medlems Betænkelighed; men for det første har nu Nationalbanken, som vistnok ogsaa Bemærkningerne udviser, givet sit Samtykke til, at dette kan ske, og

hvis dernæst det ærede Medlem sammenlignede dette Forhold med tidligere lignende Forholdsregler, vilde han se, at f. Eks. Statsgældsbeviser, som det ligger nær at sammenligne med disse, modtoges ved alle offentlige Kasser, medens der her kun er Tale om, at disse bestemte Kommuner skal modtage Kreditbeviserne som Betaling for Skat. Det er altsaa ikke alle offentlige Kasser, man kan komme til med en saadan Obligation, et saadant Kreditbevis; og at det skulde blive et Omsætningsmiddel Mand og Mand imellem tillader jeg mig at tvivle om. Jeg tror desuden heller ikke, det vil blive almindeligt, at disse Kreditbeviser præsenteres som Betaling for Skat; thi Formaålet med Udstedelsen af dem er dog at bringe en vis Konsolidering til Veje, i alt Fald i de 3 Aar, Lovforslaget gælder, og det vil naturligvis være Landmandsbankens Hensigt at forsøge at anbringe disse meget heldige Obligationer, naar en Kassebeholdning skal ordnes, dels i sin egen Kasse og dels rimeligvis i saadanne Selskabers og Institutters Kasse, som Landmandsbanken staaer nær. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at der skulde komme saa overordentlig meget ud paa saadanne Hænder, at man kunde tænke sig en Benyttelse af Beviserne til Betaling af Skat. Jeg vil gerne tilføje, at det er oplyst for mig, at der ikke vil blive udstedt Obligationer til et Beløb af 40 Mill. Kr., men kun 30 Mill. Kr., idet Kommunerne ikke har ønsket mere; og da Landmandsbanken selv tager de 10 Mill. Kr. deraf, er allerede derved det Beløb, som det ellers kan dreje sig om, og som altsaa kan præsteres som Betaling for Skat, indskærket.

Det blev nævnt, at dette Laan var dyrt. Jeg, som har fulgt de Forhandlinger, der har været førte, tør sige, at Kommunerne har haft megen Vanskelighed ved overhovedet at skaffe sig Midler, og at det kun til Slutning er lykkedes, fordi Landmandsbanken erklærede sig rede til dette Laan; Landmandsbanken har ikke tilsigtet en bankmæssig Fordel ved at erklære sig rede til dette, men har villet være Land og Regering til Tjeneste derved. Jeg tror heller ikke paa, at Udstedelsen af disse Obligationer vil virke saa stærkt paa Kreditforeningsobligationerne, som man maaske vilde mene. Jeg tror, de nogenlunde hurtigt vil forsvinde i Bankers, Sparekassers og store Foretagenders Kassebeholdning, og det vilde ogsaa være det heldigste, om dette kunde ske.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa takke de forskellige Ordførere, fordi de